

Fre og Glæde i at udbrede correcte og gode Bibeloversættelser over hele Verden, synes det dog næsten en Skam, at vi, efter at have oplevet tyve forskjellige Dplag af vor hellige Skrifts Oversættelse, dog ikke have et nogenslunde tilfredsstillende og correct. Da nu vort Ændringsforslag Intet foregriber med Hensyn til den Understøttelse, som ydes Baisenhuset, saa haabe vi saa meget mere, at det ærede Thing vil gaae ind derpaa. Der kan jo ikke være Tvivl om, at Landstinget ogsaa vil være villigt til fremdeles at indrømme en saa veldadig Stiftelse den samme Understøttelse, som hidtil; men vi have troet, at disse Bemærkninger, anførte ved denne Leilighed, dog kunde bidrage deres til, at man saameget hellere saa dette Privilegiums Vedbliven til Fordeel for Baisenhuset.

Ordføreren: Ja, de Bemærkninger, som den ærede sidste Taler har anført, ville vist ikke blive uden Vægt, og jeg troer ogsaa, at de ville i høj Grad bidrage til at henlede vedkommende Autoriteters Opmærksomhed paa de Feil, som skulle findes i Trykningen af de hellige Skrifter, hvorom her er Tale. Men, naar den ærede Landstingsmand har meent, at man dog vel kunde gaae ind paa det stillede Ændringsforslag, saa maa jeg dog i denne Henseende være ham imod. Jeg troer nemlig for det Første, at det allerede fra den formelle Side ikke godt gaaer an at optage dette Forslag, thi det hedder deri, at denne Stiftelses Privilegium vedbliver i Kraft. Det forekommer mig ikke, at man kan sige dette om et Privilegium, som er i Kraft, som er givet for ubestemt Tid, og hvis Bestaaen ikke har været nogen Tvivl underkastet, og jeg troer derfor, at det ikke engang fra den formelle Side gaaer an at vedtage Forslaget, som det er stillet. Men, som sagt, jeg troer heller ikke, at det er nødvendigt, at der optages nogen saadan Bemærkning i Loven, da jeg antager, at det, at Opmærksomheden ved saa vægtige Stemmer er henledet paa disse Feil ved de hellige Skrifters Udgivelse i Trykken, allerede vil bidrage til, at de ville blive rettede, saa at maaskee endog saa det, der er tilstøttet ved dette Forslag, vil opnaaes, uden at

der behøves at optages nogen Lovbestemmelse derom.

Justitsministeren: Jeg skal i det Hele henholde mig til, hvad den ærede Viceformand nu nylig yttrede. Det er vistnok beslageligt, at der, som her er omtalt, skal findes saamange Trykfeil i Udgaven af den hellige Skrift; men det forekommer mig dog, at det maa indrømmes, at de ærede Forslagsstillere ikke ere gaaede den rette Vej, for at faae disse Trykfeil rettede, eller at de ialfald maaskee dog kunne antages at have opnaaet det Siemed, de tilsigte ved at stille dette Forslag, uden at der dog, saavidt jeg skønner, kan være Grund til at gaae ind paa at vedtage dette Forslag. Saa snart Opmærksomheden er henvendt paa en saadan Gienstand, som jo ikke er uvigtig, kan det vistnok ventes, at de, som have med Stiftelsens Bestyrelse at gjøre, ogsaa ville tage Hensyn til, hvad her er yttret, baade Directionen og Ministeriet, som har et vist Opsynd med Stiftelsen. Men det, som er mig klart, er, at det dog ikke gaaer an at betage Stiftelsen et saadant Privilegium under Finantsloven ved Ændringsforslag til denne. Den ærede Forslagsstiller, som nyligt yttrede sig, meente, at man dog ikke har rørt ved den Summa, som tilskydes af Statskassen, og at man derfor saameget hellere kunde gaae ind paa Forslaget, og han tilsvøiede endvidere, at man ikke vilde nægte i Fremtiden at yde en Stiftelse, som gjorde saameget godt, den samme Understøttelse som hidtil. Men det vilde meget lidet nytte Stiftelsen, at den vedblev at oppebære det, som her er tilstaaet den ved Finantsloven, naar man ophævede det Privilegium, som skaffer Stiftelsen dens væsentligste Indtægt. Om Rigsdagen vil bevilge Stiftelsen de 2,000 Rbd., som tilskydes af Statskassen, eller ikke, er Noget, som henhører under Finantsloven, og i denne Henseende maa Rigsdagen naturligtvis være besjættelst til at stille Ændringsforslag og tage Beslutning; men dette Privilegium, som gaaer ud paa, med udelukkende Ret at trykke visse Bøger, hører dog ikke under Rigsdagens Omraade ved Behandlingen af Finantsloven. Det er ganske vist, at dette Privilegium giver en Pengeindtægt, og forsaavidt kan betragtes som en Gien-